

TEMAT: RELACJE MY KONTRA RESZTA ŚWIATA

Czas realizacji: 2 godz. lekcyjne

Cele zajęć:

- pogłębienie wiedzy na temat skutecznych form komunikacji
- rozwijanie umiejętności aktywnego słuchania
- doskonalenie umiejętności stosowania sygnałów niewerbalnych

Metody pracy: burza mózgów, heureka, ćwiczenia aktywizacyjne, pantomima

Formy pracy: indywidualna, grupowa, zbiorowa

Środki dydaktyczne: komputer z projektorem multimedialnym lub wydrukowane zdjęcia z karty pracy nr 1, karteczki samoprzylepne, tablica lub flipchart, mazaki, karty pracy, losy z nazwami emocji

Przebieg lekcji:

***Uwaga:** prawidłowa organizacja zajęć wymaga przed rozpoczęciem umówić się z wybranym uczniem, żeby w trakcie zajęć zachowywał się troszkę inaczej niż zawsze, naburmuszył się, lub zawsze superaktywny w ogóle nie zabierał głosu, itp. Wybieramy ucznia, do którego mamy zaufanie i wiemy, że nie zdradzi spisku*

Faza wprowadzająca:

1. Czynności organizacyjne (podanie celu lekcji językiem ucznia).
2. Prowadzący rozpoczyna od zabawy w głuchy telefon, podaje hasło, które jest proste i krótkie, nie zawiera obcych słów, np. „Jest ładna pogoda” w klasach młodszych, do zdania złożonego w grupach starszych „Jest ładna pogoda, chodźmy na spacer”. Po przejściu przez wszystkich ostatnia osoba mówi hasło na głos. Jeśli im się uda powtórzyć je w takiej samej formie to gratulujemy im i wychodzimy od pytań, jakie problemy komunikacyjne napotkali i jak je zwalczyli. Jeśli hasło zostanie zmienione próbujemy dojść do tego, czy powtarzając zdanie skupiali się na nim, czy tylko chcieli przejść swoją kolejkę.

Faza realizacji:

1. Prowadzący pyta uczniów, dlaczego komunikacja często jest zniekształcona, co ma na nią wpływ poza językiem? Sugerujemy mowę niewerbalną, gesty, doświadczenie i wiedze odbiorcy i in.

- Przeprowadzić należy krótką pogadankę o komunikacji i jej roli z przypomnieniem schematu komunikacyjnego jeśli mamy więcej czasu.
2. Prowadzący dopytuje, czy tylko to ma wpływ na naszą komunikację i kontakt z innymi ludźmi. Rozpoczynamy rozmowę na temat ograniczeń lub zaburzeń komunikacyjnych na różnym tle, wszystkie sugestie uczniów zapisujemy na tablicy pod hasłem „Zaburzenia komunikacji”. Możemy zasugerować uczestnikom np. ograniczenia wynikające z przynależności etnicznej, religijnej, narodowościowej, na tle społecznym (biedni, bogaci), na tle wyglądu (jest brzydki więc z nim nie rozmawiam), propagowane wartości, poglądy polityczne itd. Okazuje się wówczas, że tych sytuacji jest wiele, a my sami nie zdajemy sobie sprawy z faktu, że kogoś odtrącamy. Czasami robimy to świadomie, ale nie myślimy o uczuciach drugiej strony.
  3. Pokazujemy uczniom zdjęcia z załącznika nr 1 i prosimy, aby na ich podstawie opowiedzieli, kim są bohaterowie, jakie mają życie, czym się zajmują, interesują, ile zarabiają, skąd pochodzą. Pozwalamy uczniom puścić wodzę fantazji. Ćwiczenia kończymy zdaniem, które ma podkreślić, że łatwo nam kogoś oceniać, nawet jeśli go nie znamy.
  4. Proponujemy zatem, aby przeprowadzić taki eksperyment w klasie. Pamiętamy cały czas o zafanym uczniu, który zachowuje się inaczej niż zawsze. Nauczyciel prosi o ocenę dwóch osób, jako trzecią bierze umówionego ucznia. Klasa oceni ucznia ze względu na to, jaki on jest zawsze, nie dzisiaj. Zapytajmy wprost, że to co mówią koledzy, kłóci się z obrazem tego ucznia, czy oni tego nie zauważają? Kiedy ustalimy, że faktycznie zachowuje się inaczej niż zawsze, pozwalamy mu wyjść z roli.
  5. Przypominamy, czym jest komunikacja niewerbalna. Po Krótkim wprowadzeniu robimy niewerbalne kalambury. Każdy uczeń podchodzi, losuje jedno hasło/emocję i przedstawia ją grupie. Po przejściu całej rundy pytamy, czy komunikacja werbalna jest pełna bez niewerbalnej?

Faza podsumowująca:

1. Prowadzący przechodzi do podsumowania pytając, jesteśmy w stanie kontrolować swoje niewerbalne sygnały, które wysyłamy światu.
2. Prowadzący opowiada o ludziach, którzy nie potrafili się porozumieć, kierowali się własnymi potrzebami, zachowywali się agresywnie w stosunku do Tych, którzy się z nimi nie zgadzali. Czy znają taką historię? Uświadamiamy im, że to jest przypowieść o wieży Babel i musimy pracować wszyscy kolejno nad sobą, aby takiej wieży Babel nie stworzyć.

Karta pracy nr 1

